

ברייתא ב'

בכל אופן הלוקח קונה את השדה, ושאר הכסף נחשב כהלוואה.

ברייתא א'

במקרה שהלוקח שילם חלק מסכום המכירה, אם לא כתבו כלום אין הלוקח קונה אלא כנגד דמי הנתונה, ורק אם כתב בפירוש ששאר הכסף חשב כהלוואה אמרינן שהשאר הוי כהלוואה.

סתירה

אפי' אם לא כתבו כלום, כל השדה קנויה לו.

אם לא כתבו, אין כל השדה קנויה לו, רק כנגד מעותיו.

ללא עיל ונפיק אזוזי

המוכר אינו דוחק בלוקח שיסלם לו את שאר הסכום. ממילא מובן שמוכן למכור לו את הכל מיד.

עיל ונפיק אזוזי

המוכר דחוק לכסף ונכנס ויולא ומחזר אחר הלוקח שיתן לו שאר המעות, ומאחר שמגלה דעתו שאין ברצונו למכור לו את השאר אם לו יתן לו מיד את כל הסכום, לכך אינו קנויה לו.

המוכר שדה לחבירו

והלוקח נתן רק חלק מהמעות

סיכום:

זקף את השאר בהלוואה

לא זקף את השאר בהלוואה

לא עייל ופיק אזוזי

לא עייל ופיק אזוזי

מוכר מפני רעתה

מוכר סתם

הלוקח קנה הכסף

הלוקח קנה הכסף

הלוקח קנה הכסף

הלוקח קנה כנגד מעותיו